

něvadž mezi zabavenými předměty, ohledně nichž strana vymáhající od exekuce upustila, jsou předměty značné ceny, jako na př. motor o 27½ koňské síle, zařízení pohonné pro 12 strojů, další motor elektrický o ½ síle koňské, řada šicích strojů a p. Soud rekursní má tudíž za to, že není tu podmínek pro návrh dle Šu 47 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle Šu 47 druhý odstavec ex. ř. jest předpokladem pro nařízení vyjevovací přísahy, že exekuce pro peněžní pohledávku zůstala bezvýslednou, poněvadž u dlužníka nebyly nalezeny věci, které mohly být vzaty do exekuce, nebo, poněvadž shledány byly jenom takové věci, jichž nedostatečnost pro jich malou hodnotu nebo zástavní práva pro jiné věřitele již zřízená jasně na jevo vychází, nebo na které jiné osoby nárok činí. Výpočet tento jest taxativní. Nežce tudíž o bezvyslednosti exekuce mluvíti v případě, kde, jako zde, k výkonu exekuce nedošlo, protože vymáhající věřitelka učinila návrh na zastavení exekuce vůbec, ačkoliv dlužníková manželka činila nároky toliko na některé ze zabavených svršků, při čemž by na tom nezáleželo, zda učinila tak stěžovatelka jenom z nedopatření, či, jak tvrdí, proto, že očekávala, že i ostatní svršky budou vybavovány, což arci se nestalo. Stěžovatelka ovšem poukazuje také k tomu, že ostatní zabavené předměty, na které dlužníková manželka nároku nečinila, nestačí k uspokojení vymáhané pohledávky, ale zapomíná, že tato nedostatečnost musí být podle zákona jasná, t. j. ze spisu patrná, nebo navrhovatelem náležitě osvědčena (§ 55 odstavec druhý ex. ř.). Než nedostatečnost tato ze spisů jasně na jevo nevychází, jak správně doložil již rekursní soud, a stěžovatelka o osvědčení v uvedeném směru se nepokusila, ba ani ve svém návrhu oné domnělé nedostatečnosti nijak blíže nedolíčila. Nedůvodnému dovolacímu rekursu, jenž jinak odkazuje se na odůvodnění napadeného usnesení, nebylo proto vyhověno.

Čís. 6244.

Do povolení prozatimního opatření podle Šu 382 čís. 6 ex. ř. není oprávněn stěžovati si ten, kdo, nejso ani odpůrcem ohroženého ani jinakým účastníkem řízení, mní se býti stíženým ve svém právu k pozemkům postiženým záporvědí. Odpomoc lze zjednatí pouze sporem.

(Rozh. ze dne 8. září 1926, R I 754/26.)

K zajištění nároku na převod vlastnického práva k pozemkům, zapsaným ve vložce čís. 157, zakázal soud první stolice k návrhu Jindřicha M-a odpůrci Josefu L-ovi, by nezcizil, závadami neobtěžil a do zástavy nedal ony pozemky. Rekurs Františka K-a, jenž tvrdil, že za řízení o prozatimním opatření nabyt k pozemkům těm vlastnického

práva, rekursní soud odmítl. Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Rekurent není, co se týče prozatimního opatření, o něž tuto jde, ani stranou ani jinakým účastníkem dotyčného řízení a, jsa jen osobou třetí, nikoli však poddlužníkem (§ 294 a 402 ex. ř.), není k rekursu do usnesení prozatimní opatření povolujícího oprávněn. Odmítl tedy rekursní soud pro nedostatek tohoto oprávnění rekurs podaný rekurentem do usnesení prvního soudu právem. Za tohoto stavu věci netřeba se vývody rekurentovými ve věci samé zabývat. Tvrdí-li rekurent, že povoleným prozatimním opatřením (§ 382 čís. 6 ex. ř.) jest ve svém právu vlastnickém nabytém k pozemkům záповědí zcizení, obtížení nebo zastavení stíženým dotčen a dovozuje-li z toho své oprávnění k rekursu proti povolení prozatimního opatření, může se domáhati odpomoci toliko sporem, právo rekursu do povolení prozatimního opatření mu však proto nepřisluší. Pokud zakládá rekurent své oprávnění k rekursu též na tom, že mu bylo usnesení o povolení prozatimního opatření soudem doručeno, dovodil případně již rekursní soud, že o tuto okolnost se oprávnění k rekursu opíratí nedá.

Čís. 6245.

Náhrady škody na obci v Čechách, již utrpěl ten, kdo, byv zatčen pro podezření z trestního činu, byl umístěn v zavšivené cele obecní věznice, nelze se domáhati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 8. září 1926, R I 771/26.)

Žalobce domáhal se na obci v Čechách, jež nemá samostatného statutu, náhrady škody z toho důvodu, že byl obecní policií zatčen pro podezření z krádeže a dříve, než byl předán soudu, umístěn v zavšivené cele obecní věznice, čímž se stalo, že i on byl zavšiven a že znehodnocením své obuvi a desinfekcí svého šatstva utrpěl škodu. K námitce nepřipustnosti pořadu práva soud prvního stádu žalobu odmítl, rekursní soud námitku zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Co jest důvodem žalobního nároku, nutno posouditi ze žalobcova přednesu, jak byl shora uveden. Pro toto období řízení a rozhodnutí otázky připustnosti pořadu práva, jde jen o výklad §u 37 čes. ob. zřízení ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 z. zák. Rekursní soud míní, že tohoto předpisu nelze na tento případ použiti, proto, že § 37 obec. zřiz. vztahuje se (kromě zvlášť upraveného případu, kdy škoda byla způsobena veřejným násilím při sročení) jen na případ §u 36 obec. zř., totiž, když